

Pfv.VII.20.172/2008/5. szám

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Déri Mária ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Grespik László ügyvéd által képviselt I. r. és II.r. alperesek ellen 6.880.721 forint megfizetése iránt a Gödöllői Városi Bíróságon 9.P.20.954/2004. szám alatt folyt, és a Pest Megyei Bíróság 5.Pf.22.403/2007/10. számú ítéletével befejezett perében az alperesek által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I.r. és a II.r. alperest, hogy 15 nap alatt egyetemlegesen fizessenek meg a felperes részére 25.000 (Huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az I.r. és a II.r. alperest, hogy fizessenek meg egyetemlegesen az állam javára, az adóhatóság felhívására 140.500 (Egyszáznegyvenezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felek egy korábban kötött szóbeli megállapodást követően írásba foglalt vállalkozási szerződést kötöttek, amelyben a felperes bruttó 13.481.241 forint vállalkozói díjért elvállalta az I., Rákóczi u. 81. szám alatti családi ház építőmesteri, szakipari, épületgépészeti, villanszerelési munkáinak elvégzését 2001. november 6-i teljesítési határidővel. A szerződés szerint a vállalkozói díj megfizetésére négy egyenlő részletben került volna sor. Az első 3.370.318 forintos részlet fizetési határidejét 2001. október 11-ében határozták meg. A felperes a munkavégzést megkezdte, és 2001. október 9-én bruttó 3.400.000 forintról kiállította az első részszámláját, amit azonban az alperesek nem fizettek ki, ezért a felperes a kivitelezést nem folytatta, és a munkát nem fejezte be. Az alperesek a beépített anyagok ellenértékéből 993.268 forintot közvetlenül az i.-i Tűzépnek, továbbá 200.000 forintot a felperesnek megfizettek.

A felperes módosított keresetében 3.535.016 forint vállalkozói díj és járuléki megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket, akik a kereset elutasítását kérték.

A bíróság jogerős ítéletével 2.341.748 forint és járulékai megfizetésére kötelezte egyetemlegesen az alpereseket a felperes részére, míg ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. A bíróság szakértői vélemények alapján azt állapította meg, hogy a felperes, illetve alvállalkozói bruttó 3.535.016 forint értékű munkát végeztek. Ebből az összegből levonta az alperesek által anyagra kifizetett 993.268 forintot és a felperesnek megfizetett 200.000 forintot, összesen 1.193.268 forintot, és a különbözet megfizetésére kötelezte egyetemlegesen az alpereseket. A másodfokú bíróság az alperesek másodfokú tárgyaláson előterjesztett beszámítási kifogását a Pp. 247. § (3) bekezdésére hivatkozva a törvényi feltételek hiányában nem találta érdemben elbírálnak, és a Pp. 235. §-ának (1) bekezdésében megfogalmazott tilalom folytán az alpereseknek a szakértői véleményekkel szembeni kifogásainak sem adott helyt. A másodfokú bíróság alaptalannak ítélte, és elutasította az alperesek részletfizetés engedélyezése iránti kérelmét is.

A jogerős ítélet ellen az alperesek éltek felülvizsgálati kérelemmel, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az első-, vagy a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 206. § (1) és (3) bekezdését. Előadásuk szerint „a bizonyítékok megfelelő egybevetése nem vagy nem teljesen történt meg, és a teljes tényállás nem derítődött fel, holott előadtuk, hogy milyen tételeket hagytak ki a szakértők, amelyek miatt nem lehetett pontos a megítélt végösszeg”. Sérelmezték, hogy szerintük nem vette figyelembe a bíróság az általuk előadott tények „néhányikát” és a valóságot nem fedő ítélet született eljárásjogi jogszabálysértés miatt. Arra is hivatkoztak, hogy a részletfizetési kérelmüknek való helyt nem adás szinte kilátástalanná teszi egzisztenciális helyzetüket.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

A Pp. 235. § (1) bekezdésének második mondata szerint a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény, vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálás esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására, vagy az elsőfokú

bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatásának indítványozására akkor is sor kerülhet, ha az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul.

Helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a szakértői véleményeket az elsőfokú bíróság a felek részére kézbesítette, azonban az alperesek a szakvéleményekkel kapcsolatban észrevételeket nem terjesztettek elő, és a már jogi képviselővel eljáró alperesek közül a 2007. február 26-i tárgyaláson személyesen jelen lévő I.r. alperes a bíró kifejezett kérdésére sem tett bizonyítási indítványt.

A Pp. 247. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban beszámítási kifogást csak akkor lehet előterjeszteni, ha azt az ellenfél elismeri vagy, ha a beszámítani kért követelés az elsőfokú tárgyalás berekesztését követően járt le.

Miután a felperes az alperesek által másodfokú eljárás során előterjesztett beszámítási igényt nem ismerte el, és az alperesek nem bizonyították, hogy a felperessel szemben az elsőfokú tárgyalás berekesztését követően lejárt követelést érvényesítenek, a másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy az alperesek a Pp. 235. § (1) bekezdésében írt tilalom folytán a szakértői véleményekkel kapcsolatban új tényeket nem állíthatnak, illetve új bizonyítékokra nem hivatkozhatnak, és a beszámítási kifogásuk sem bírálható el érdemben.

A bírói gyakorlat értelmében a bizonyítás eredményének mérlegelésére vonatkozó jogszabály megsértéséről csak akkor lehet szó, ha a bíróság által megállapított tényállás az iratok tartamával ellentétes (iratellenes), illetőleg a bíróság a bizonyítékok egybevetése és összességükben való értékelése során okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott.

A bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményének mérlegelése alapján az említett hibáktól mentesen jogszabálysértés nélkül állapította meg a tényállást, és végezte el a felek közötti elszámolást. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésének (az ún. felülmérlegelésnek) nincs helye. Nem állapítható meg jogszabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja (BH 1994.221.).

A másodfokú bíróság a Pp. 221. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének eleget téve jogszabálysértés nélkül utasította el az alperesek részletfizetés engedélyezése iránti kérelmét is.

A kifejtettek értelmében a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A Pp.

78. § (1) bekezdésének megfelelően kötelezte az alpereseket a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárási illeték viselésére.

Budapest, 2008. március 13.

Dr. Fehér Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Bartal Géza s.k. előadó bíró, Dr. Kováts Rolandné s.k. bíró

A kiadmány hiteléül: